

Як ми співпрацюватимемо для Великого Доручення

Rick Warren



Завершення Завдання — це коаліція тисяч віруючих, церков, деномінацій та організацій, які збираються разом для виконання Великого Доручення. Це заклик мобілізувати всю Церкву Христа, виконувати всі заповіді Христа, з усіма людьми, у всіх місцях, використовуючи всі Божі дари, все для Божої слави до 2033 року, до 2000-річчя вказівок, даних нам Ісусом:

Велике доручення

Ісус підійшов до них і сказав: «Дана Мені вся влада на небі й на землі. Тож ідіть, і зробіть учнями всі народи, хрестячи їх в Ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа, і навчаючи їх дотримуватися всього, що Я вам заповів. І Я з вами по всі дні аж до кінця віку» (Матвія 28:18-20).

Завершення Завдання не є організацією, конгрегацією чи деномінацією. Це мережа мереж і спільна відданість набору цілей, покликаних допомогти нам виконати Велике Доручення нашому поколінню. Протягом наступних десяти років мільйони віруючих, церков, організацій і деномінацій працюватимуть разом для досягнення ряду цілей, покликаних допомогти нам виконати Велике Доручення для нашого покоління.

Ці цілі викликають запитання: чому попередні зусилля щодо виконання Великого доручення досі були безуспішними? Як ми вчимося з уроків минулого?

Потреба єдності

Досліджуючи, чому церква ще не виконала Велике доручення, я виявив, що одна з найважливіших причин полягає в тому, що християни не знають, як співпрацювати один з одним.

Частина цього відбувається через поділи в тілі Христа. Чесно кажучи, я не думаю, що Бог хоче, щоб ми всі були однієї деномінації. Я думаю, що Бог любить різноманітність. Подивіться навколо. У світі немає нікого, схожого на вас. Це навмисно. Коли Бог створив вас, він зламав форму.

Коли Бог створив жуків, він створив понад 6000 різних видів. Можна було б подумати, що 300 чи 400 видів буде достатньо. Ні, Бог переборщив з різноманітністю. Він створив 6000 видів жуків.

Єдиний спосіб досягти єдності — це любити різноманітність.

Бог хоче єдності; він не хоче одноманітності. Двічі в Євангелії від Івана 17 — це молитва Ісуса в Гефсиманському саду перед тим, як він іде на хрест — він молиться про єдність, щоб світ повірив. Він каже: «Я молюся, щоб усі вони були одно, як і я одно... щоб світ повірив, що ти мене послав» (Івана 17:21). А потім він продовжує: «Нехай вони зазнають такої досконалої єдності, щоб світ пізнав, що ти мене послав, і що ти любиш їх так само, як і мене» (Івана 17:23). Єдність – це ключ до Великого Доручення. Хоча тіло Христове походить з різних верств населення, мов, країн та конфесій, саме в єдності ми працюємо разом і вчимося співпрацювати.

Ми будемо розходитися в доктрині до кінця нашого життя, але в головному — хто такий Христос, що таке Його церква, що Він сказав нам робити, і той факт, що Він повернеться — ми всі на одній сторінці. Коли ви потрапите на небеса, Бог не питатиме: «Якою була ваша конфесія?» Він не скаже: «Що ти вірив у хрещення? Вечерю Господню? Марію?» Він скаже: «Ти любив Мого Сина?»

Якщо ви любите Ісуса Христа, мені байдуже, якої ви конфесії — ми в одній команді.

Нам доведеться повторно євангелізувати деяких християн, тому що багато з них є культурними християнами, християнами лише за назвою. Але це не те, що ми намагаємося повернути когось із іншої релігії. Вони вже кажуть: «Я вірю, що Ісус — це той, за кого себе видавав».

Якщо кожна третя людина вже каже: «Я вірю, що Ісус є Сином Божим», що, якщо ми змусимо цих людей поговорити з двома іншими? Робота закінчена. Можливо, ми думаємо, що збираємося штовхнути великий камінь на пагорб. Ні, нам просто потрібно відновити й відновити енергію та об'єднати церкву навколо завдання євангелізації.

Ми ніколи не об'єднаємося навколо доктрини. Ми ніколи не об'єднаємося навколо стилів поклоніння. Ми ніколи не об'єднаємося навколо того, як ви виконуєте хрещення. Але ми можемо об'єднатися в одному: «Ісус любить мене, це я знаю, бо Біблія говорить мені про це». Це добра новина.

Мережа та співпраця проти співпраці

Християни не вміють співпрацювати. Якби ми були, ми б уже завоювали світ для Христа. Зараз є відмінності у налагодженні зв'язків, співпраці та співпраці. Це різні рівні асоціації.

Християни чудово спілкуються. Ми всі разом підемо на християнський концерт. Ми всі підемо послухати проповідь такого євангеліста, як Біллі Грем. Ми підемо на спілкування з пасторами в цьому районі та поснідаємо з ними. Ми спілкуємося разом, але не працюємо разом.

Ми співпрацюємо. Якщо щось прийде в місто — християнський семінар, християнський концерт, відродження євангелізації чи хрестовий похід — ми будемо співпрацювати в цьому. Але як тільки це закінчиться, це зроблено.

Співпраця відбувається на набагато, набагато глибшому рівні. Це означає сидіти в кімнаті та дивитися на групу людей, яка ще не знає Ісуса, і питати: «Хто візьме цю групу та візьме на себе відповідальність за те, щоб привести їх до Христа?» Це означає дивитися на місцевість на карті та питати: «Хто там побудує церкву?» Це означає дивитися на групу, до якої не доходить Євангеліє — як-от ув'язнені у вашій країні, глухі люди у вашій країні, бізнес-лідери у вашій країні чи матері дошкільнят у вашій країні — і питати: «Хто ж піде за цією групою?»

У наших міністерствах багато дублювання, але в нашому міністерстві також немає співпраці чи співпраці. Але Боже Слово вчить основних принципів співпраці, які вам потрібні.

Як планувати та співпрацювати один з одним

Класичним розділом про співпрацю в Біблії є Буття 24. Це біблійна модель співпраці — як спланувати проект і досягти успіху в ньому, коли для успіху потрібні інші люди. Це історія про те, як Авраам знайшов дружину для свого сина Ісаака. Авраам відправляє Еліезера назад на батьківщину Авраама, яка є сучасним Іраком, звідки Авраам прибув до Обіцяної землі. І це історія про те, як Еліезер планував, як знайти дружину для Ісаака.

З цього ми отримуємо дев'ять принципів співпраці, на яких нам доведеться будувати все, працюючи разом над виконанням завдання.

Крок 1: Опишіть наш поточний стан.

Скажімо, я йшов до вас додому, зателефонував вам і сказав: «Мені потрібна дорога до вашого будинку». Перше питання, яке ви б поставили, було б: «Де ви зараз?» Поки ви не знаєте, де я зараз, ви не можете сказати мені, як туди дістатися.

Це перший принцип: опишіть наш поточний стан. Це відповідає на питання: «Де я зараз?» Ви запитуйте себе щось на кшталт: «Який наш поточний стан у нашому регіоні? Які наші сильні та слабкі сторони? У чому ми хороші? У чому ми погані? Що працює в нашому регіоні? Що не працює в нашому регіоні? Що хорошого в тому, що ми робимо в перекладі? Що хорошого в тому, що ми робимо в євангелізації? Що хорошого в тому, що ми робимо в насадженні церков? Що поганого? Що не працює? Що слабке?»

Як команда, що співпрацює, — незалежно від того, чи працюєте ви над заснуванням церков, молитвою, розповсюдженням Біблії, залученням до Біблії чи євангелізацією, — ви можете звести це до двох питань: «Які наші сильні та слабкі сторони?» та «Які наші перешкоди та можливості?»

Повернемося до Авраама та Еліезера. Бог пообіцяв Аврааму, що він стане батьком великої нації, але зараз він дуже старий. Ісаак народився, але в нього немає дружини. Як Авраам стане батьком великої нації, якщо в його сина не буде дружини? Божа обітниця визначається наступним: чи знайде Авраам правильну дружину для Ісаака?

У Біблії сказано: «Авраам був старий, уже в літах, і Господь поблагословив Авраама в усьому» (Буття 24:1). Це його теперішній стан.

Інша річ щодо його нинішнього стану полягає в тому, що Ісаак не має дружини. Але для Авраама час спливає, і Авраам думає: «Мені потрібно рухатися». Що б ви не збиралися робити зі своїм життям, ви повинні почати робити це зараз, тому що ми не знаємо.

Ви можете подумати: «Я занадто старий, щоб змінюватися» або «Я занадто старий, щоб це робити». Авраам цього не зробив, і він був набагато старший за вас. Коли він помер, йому було 175 років. Зараз, коли йому 115 років, Авраам все ще ставить перед собою цілі. Ти ніколи не буваєш надто молодим, ти ніколи не буваєш надто старим, і поки ти живий, тобі потрібні цілі в житті.

Ви починаєте зі слів: «Де я зараз? Який мій теперішній стан — хороший, поганий, потворний?»

Крок 2: Визначте нашу мету.

Крок другий: визначте нашу мету. Коли ви збираєтеся з групою, щоб співпрацювати, ви ставите такі запитання: «Яка наша мета як молитовної групи? Яка наша мета як біблійної групи? Яка наша мета як групи заснування церков? Яка наша мета донести Євангеліє до кожного невіруючого?»

Коли ви визначаєте свою мету, не будьте нечіткими. Це важливо: по-перше, ви погоджуєтеся щодо своєї мети. Але, визначаючи свою мету, ви також визначаєте, чого ви не робите. Зайві речі змусять вас відволіктися від вашої мети.

Не вішайте інші проекти, цілі та теми на FTT (Finishing The Task). Є незліченна кількість добрих справ, як-от контроль клімату чи охорона здоров'я, але вони не є великим дорученням. Визначаючи свою мету, ми говоримо, що ми будемо робити, а чого не будемо робити. Ми говоримо, що наше діло, а що не наше діло.

Розсіяне світло не має жодної сили, але сфокусоване світло має велику силу. Я пам'ятаю, як у дитинстві я брав збільшувальне скло, фокусував сонце на траві та змушував його спалювати дрібні предмети. Чим більш цілеспрямованим буде ваше життя, тим більшою силою воно буде володіти. Якщо ви лазер, ви можете прорізати сталь. У центрі уваги сила.

У Діяннях Апостолів Біблія говорить, що Господь щодня додавав до церкви. «Додавав щодня» означає щонайменше одного на день. Я впевнений, що в Єрусалимській церкві їх було більше. Хіба не було б чудово, якби кожна церква щодня додавала — 365 на рік, по одному на день щороку? У Седлбеку за 43 роки мого пасторства ми охрестили 57 000 осіб і привели до Христа понад 109 000. Це п'ятеро охрещених щодня мого служіння і семеро спасених щодня мого служіння в Седлбеку протягом 43 років. Чому? Я був зосереджений. Є багато речей, які я б не робив; є багато речей, яким я відмовився. Кажучи «ні», ви зосередитеся на Великому Дорученні.

Авраам малює досить чітку картину для свого слуги Еліезера, щоб Еліезер точно знав, яка його мета: «Він сказав до старшого слуги в своєму домі, який відповідав за все, що в нього було: «.. Я хочу, щоб ти поклявся Господом, Богом неба і Богом землі, що ти не візьмеш дружини для мого сина з дочок ханаанейнина, серед яких я живу, але піду до мого краю та до моїх родичів, і візьму жінку для мого сина Ісаака» (Буття 24:2-4 NIV).

Авраам ставить Елізеру кристально чітку мету: «Я хочу, щоб ти отримав дружину, але вона має бути тієї ж національності, того самого рідного міста та тієї ж віри». Він дуже конкретний у своїй меті.

Дозвольте мені дати вам ключ до співпраці з іншими людьми в команді. Команди ніколи не об'єднуються навколо нечітких цілей. Якщо ми не знаємо, що ми робимо, якщо це не є кристально чистим, ми не маємо жодних зобов'язань щодо цього; він не має привабливої, привабливої сили. Ніщо не стає динамічним, поки не стане конкретним — ясным, лаконічним і переконливим.

Ось запитання, які ви хочете поставити будь-якій групі, до якої ви входите: «Ким ми хочемо бути? Що ми хочемо робити? Що ми хочемо мати?»

Ви повинні знати не тільки чого ви хочете, але й чому ви цього хочете, тому що це мотивація. «Чому» завжди є мотивацією за всім. Яка користь? Яка винагорода?

Кожен проект потребує вигоди, цінності чи винагороди, інакше ви не матимете мотивації. Ось чому Ісус постійно говорив про нагороди. Чи знаєте ви, що Ісус більше говорив про нагороди, ніж про небо?

Отже, що буде мотивувати Елізера? Він отримав це завдання; це його «закінчити завдання». Яке його завдання? Піди знайди дружину для мого сина Ісака. Що спонукає Елізера зробити це? Чотири речі: Ісаак отримує дружину; мій пан, Авраам, задоволений; Божа воля буде виконана; Я збираюся отримати нагороду. Він знає своє «чому».

Ви знаєте, чому ви робите ФТТ? Ви заклали в своєму серці, чому ви робите те, що ви робите? Коли ви знаєте, чому ви робите те, що ви робите, Бог завжди покаже вам, як. Чому завжди важливіше, ніж як. Вам не потрібно знати, як Бог це зробить – не зараз.

У ФТТ ми не знаємо, куди Бог приведе нас у наступні десять років, але ми зробимо перший крок; тоді ми зробимо другий крок; тоді ми зробимо третій крок. Ми не знаємо, які всі наші цілі зараз будуть, але ми зробимо перший крок віри.

Отже, ви повинні описати поточне становище: «Де я зараз?» І тоді ви повинні визначити свою мету — «Де я хочу бути?» Визначте свою мету і дайте Богу зрозуміти, чому.

Тепер, коли Елізер чує це велике складне завдання, він починає хвилюватися: «Гаразд, я маю знайти дружину для Ісаака, а він навіть не збирається її знати? І я маю повернутися в іншу країну, щоб отримати її? Тоді я повинен переконати її повернутися зі мною, щоб вийти заміж за хлопця, якого вона ніколи не бачила?» Проблем дуже багато. Це буде нелегко.

Ви можете турбуватися про ФТТ. Як ми це зробимо? Як у світі це станеться?

Еліезер запитує: «А що, як жінка не захоче повернутися зі мною до цієї землі? Чи ж я заберу твого сина назад до землі, звідки ти вийшов?» (Буття 24:5).

І Авраам каже йому: «Ні, ніколи цього не роби».

Тепер дозвольте мені дещо вам пояснити. Як лідер, ніколи не плутайте прийняття рішень із вирішенням проблем. Це не одне й те саме — це дві різні фази. Ви приймаєте рішення, тому що це правильно, а потім вирішуєте проблему. Якщо ви спробуєте вирішити всі проблеми, перш ніж прийняти рішення, ви ніколи не приймете рішення. Ніколи не плутайте прийняття рішень із вирішенням проблем.

Еліезер каже: «Але пане Аврааме, що, якби...» Це питання, яке викликає занепокоєння. Слухання «що, якби» зруйнує вашу ефективність для Ісуса Христа. Ви не можете слухати «що, якби» життя. Вам просто потрібно пройти повз них, бо занепокоєння та страх паралізують. Не величезність чи масштаб того, що ми намагаємося зробити, паралізує нас, а занепокоєння та страх щодо цього. Якщо ви почнете думати «що, якби», тоді Богу доведеться відкласти вас на полицю, і ви сидітимете осторонь і не зможете брати участь у грі.

Крок 3: знайдіть обіцянку.

Ось крок третій: знайдіть обіцянку. Ось що відрізняє християнську співпрацю від світської: ви відкриваєте обіцянку від Бога. Це перевага, яку мають християни, а невіруючі не мають у плануванні проєктів; невіруючі не мають жодних обіцянок, за які можна було б триматися. Що робить планування біблійним і благочестивим, так це коли ви робите це: Ви знаходите обіцянку від Бога. У Біблії є понад 7000 обіцянок. Це 7000 обіцянок, до яких ви можете довіряти. Вони як чисті чеки, що чекають, поки ви їх отримаєте. Знайдіть обіцянку для всього, що ви робите у ФТТ, і тримайтеся за неї.

Чому Бог все-таки дає ці обіцянки? Все просто: так ми навчимося йому довіряти. Коли ви в групі для співпраці, зосередьтеся на обіцянці, а не лише на проблемі. Так ви навчитеся довіряти йому.

У 1990-х роках наша церква вирішила, що буде першою церквою в історії, яка відвідає кожну націю. Ісус сказав: «Ідіть і зробіть учнями всі народи» (Матвія 28:19). Одного разу я сказав нашій церкві: «Цікаво, чи якась місцева церква за 2000 років відвідала кожну націю. Ну, я насправді не думаю, що це було. Чому б нам не стати першою церквою за 2000 років, яка буквально відвідає кожну націю?» Тож ми поставили собі за мету, що до кінця десятиліття ми відправимо своїх членів до кожної нації світу.

Ми розробили програму під назвою «План PEACE»: засновувати церкви, оснащувати лідерів, допомагати бідним, піклуватися про хворих, навчати наступне покоління. Протягом наступних 10 років я відправив з нашої церкви 26 869 членів, які самостійно оплачували своє перебування, за кордон до 197 країн. 18 жовтня 2010 року — до кінця того десятиліття — ми вирушили до країни 197. Це був маленький острів у Карибському морі під назвою Сент-Кітс — лише 35 000 осіб. Але ми поїхали туди і заснували церкву.

Ми єдина церква в історії, яка відвідує кожну націю. Ми пішли як звичайні люди, які робили нормальні речі. Чому Бог дав мені це зробити? Як практика для виконання завдання. Щоб навчити вас, як це робити у вашій місцевості.

Це можливо, але ви повинні знайти обіцянку від Бога.

Авраам позбавляє Елізера страхів «а що, якби». Він каже: «Господь, який вивів мене з моєї батьківщини, говорив зі мною і обіцяв мені своєю клятвою, кажучи: Я дам цю нову землю нащадкам твоїм». Тому я певний, що він пошле свого ангела перед тобою, і ти зможеш взяти там жінку для мого сина».

Зверніть увагу на слова «обіцяв» і «звичайно». Авраам впевнений. Він думає: "Бог сказав мені, що він збирається побудувати велику націю. А щоб побудувати велику націю, я повинен мати одруженого сина, який зможе мати дітей, онуків, правнуків і пра-правнуків. Отже, це станеться. Це вже зроблено. Елізере, ти вже переміг". Він знайшов обітницю від Бога.

Авраам каже: «І я впевнений, що Бог пошле перед тобою ангела». Якби Бог пообіцяв послати ангела перед вами у ФТТ, чи це усуне ваш страх? Вам не потрібен ангел; у вас є Святий Дух. У Авраама цього не було. Ісаак не мав цього весь час, тому що Святий Дух не залишався в людях постійно в Старому Завіті. Вам не потрібен ангел, тому що Ісус сказав: «Я з вами по всі дні аж до кінця світу» (Матвія 28:20).

«Я з тобою». Один плюс Бог дорівнює більшості. Немає потреби боятися, коли Бог поруч. У 1980 році мені було 25 років. Пам'ятаю, пізніше, у перший рік існування церкви, у нашій церкві було 15 людей. Я публічно оголосив: «До 2020 року ми матимемо 20 000 членів». Пізніше я зрозумів, що з цим є проблема, тому що це була занадто мала мета.

Пам'ятаю, як мене запитав репортер: «Що в світі дає тобі таку впевненість, щоб сказати, що одного дня ти матимеш 20 000 членів? Ким ти себе вважаєш, Ріку Уоррену?» Я сказав: «Неправильне запитання. Проблема не в тому, ким я себе вважаю; проблема в тому, ким я вважаю Бога». Ви дозволяєте розміру вашого Бога визначати розмір вашої мети. Якщо у вас малі цілі, у вас маленький Бог. Ніякі цілі, нікчемний Бог.

Чому ми будемо йти за Великим дорученням? По-перше, Ісус пообіцяв, що це станеться одного дня. Справа лише в тому, яке покоління це зробить. Ми дозволяємо розміру нашого Бога визначати розмір нашої мети. Ви завжди повинні будувати свої плани та свою співпрацю на обітниці Бога.

Отже, ось питання, яке слід поставити: «Яку обіцянку ми можемо вимагати разом?» Ви можете не придумати це під час першої зустрічі. Але коли ви співпрацюєте, отримайте обіцянку — заснування церков, євангелізацію, молитву за весь світ, переклад Біблії.

Крок 4: бажання в молитві.

Тепер, коли ви зробили ці перші три кроки, ось четвертий: Бажання в молитві. Чи нормально бажати успіху та молитися про нього, коли ви плануєте проєкт? Так. Дозвольте мені показати вам кілька віршів.

У Євангелії від Марка 11:24 Ісус говорить: «Тому кажу вам: усе, про що ви бажаєте просити в молитві, вірте, що ви це отримали, і буде вам».

Зверніть увагу на зміну часу: «Вірте, що ви отримали це, і воно буде вашим».

«Зачекайте хвилинку, ви маєте на увазі, що я повинен вірити, що я вже маю це, щоб отримати його?» ви запитаєте. Так, це називається вірою. Коли ви говорите: «Я сподіваюся, що це станеться», це називається надією.

Коли ви дякуєте Богові заздалегідь, це називається вірою; віра — це дякування Богові заздалегідь. Прохання — це надія, але дякування Богові за те, що я вже це маю, — це віра. Біблія каже: «Вір, що ти отримав це, і воно буде твоїм».

Цілком правильно бажати в молитві. Як сказано в Псалмі 37:4: «Тішся Господом, і Він виповнить тобі бажання серця твого» (ESV).

Якщо ви насолоджуєтеся Господом, ваші бажання не будуть зіпсовані. Це будуть божественні бажання. Шукайте найперше Царства Божого — це Божественне бажання.

Псалом 2:8 – це тематичний вірш із книги «Завершення завдання». «Проси в Мене про народи, і кожен народ на землі буде твоїм» (CEV). Бог каже: «Я викликаю тебе. Проси в Мене про виконання Великого Доручення». Чи знаєте ви, чому Бог збудував велику церкву в Седлбеку? Це не тому, що ми хтось особливий. Ми не такі; ми просто звичайні люди. Але Бог подивився на Седлбека і знайшов групу людей, які були готові вірити в Бога трохи більше, ніж інші вирішили вірити в Нього. Це вибір, який нам усім дається.

Ми не маємо контролю над більшістю речей у нашому житті. Ви не контролювали, ким були ваші батьки. Ви не контролювали, коли ви народилися чи де ви народилися. Ви не контролювали, чоловік ви чи жінка. Ви не контролювали природні здібності та здібності, які вам були дані. Це все фактори суверенітету — це вибрав Бог. Ви не контролювали речі, які роблять вас унікальними.

Єдине, над чим я можу контролювати, це те, наскільки я вірю в Бога. Це мій вибір, і це ваш вибір. Ісус сказав: «Згідно з вашою вірою станеться вам» (Матвія 9:29 ГОЛОС). Боже слово: «Ти маєш право вибирати, наскільки Я благословляю твоє життя». Якщо ви збираєтеся багато вірити, Бог зробить багато. Якщо ви вірите за мало, Бог мало що зробить. Якщо ви не вірите в це Богові, Бог нічого не зробить.

Коли ви збираєтесь разом з іншими віруючими у співпраці для проривної молитви, ваші молитви виявляють дві речі: ваше бажання і вашу залежність. Якщо ви бажаєте цього, ви моліться про це; якщо ви цього не бажаєте, ви не моліться про це. Якщо ви хочете знати, наскільки ви залежите від Бога, це просто: подивіться, як багато ви молитесь. Якщо ви багато молитесь, ви сильно покладаєтеся на Бога. Якщо ви не молитесь багато, ви не дуже покладаєтеся на Бога; ти залежиш від себе.

Еліезер повертається до території сучасного Іраку, до землі, звідки походив Авраам, і ось що Біблія говорить про Еліезера: «Тоді він помолився» (Буття 24:12 NIV). А тепер зверніть увагу, якою є його молитва—його бажання: «Господи, Боже мого пана Авраама, дай мені сьогодні успіх і дотримуйся Свої обіцянки моєму пану. Допоможи мені досягти мети моєї подорожі». Обіцянка, мета й успіх — все в одному вірші.

До речі, у цій главі слово успіх вживається п'ять разів. Цей розділ більше говорить про успіх, ніж будь-який інший розділ Біблії. Але це завжди пов'язано з тим, що Бог хоче, щоб ми робили. «Дай мені успіх», — молиться він. Чи можна молитися про успіх? так «Дотримай свою обіцянку». Чи можете ви претендувати на Божу обітницю? так «І допоможи мені досягти мети моєї подорожі». Він показує свою залежність від Бога. Він молиться про успіх.

Ви скажете: «Ну чому я маю молитися про успіх?» Яка альтернатива? Невдача? Вам не потрібно молитися про невдачу — це все одно станеться. Невдача - це те, що ми робимо природно, будучи грішниками.

Це не егоїстична молитва, коли Еліезер каже: «Зроби мене успішним». Він каже: «Заради мого пана». І саме про це ти хочеш молитися: «Господи, зроби мені успішним виконання цього завдання заради мого пана, заради Ісуса. Не заради нашої слави — заради слави Божої». Якщо щось допоможе іншим і прославить Бога, ви повинні молитися, щоб це принесло успіх.

Тепер увесь час Еліезера купається в молитвах. У вірші 12 він молиться на початку. У вірші 15 він молиться, коли приходить. А у вірші 52 він молиться перед родиною Ребекки.

Крок 5. Діагностуйте проблеми

Тепер ми підійшли до п'ятого кроку. Тепер ми знаємо, де ми знаходимося, знаємо, куди хочемо йти, і прояснили це; ми поставили мету та висловили бажання в молитві. Крок п'ятий такий: діагностувати проблеми.

Ви хочете визначити: "Чому ми цього ще не маємо?" Складіть список перешкод. Складіть список перешкод. Складіть список викликів. Складіть список перешкод, які заважають нам засновувати церкви, перекладати, розповсюджувати Писання чи особисту євангелізацію по всьому світу. Поставте запитання: "Яка найбільша перешкода?"

У випадку Елізера існує низка проблем. По-перше, він повинен поїхати в країну, де ніколи не був. Це виклик. По-друге, він повинен знайти правильну жінку, яку він ніколи не зустрів. Це виклик. По-третє, він повинен отримати згоду її батьків. Це виклик. А потім він повинен переконати дівчину повернутися з ним додому, щоб вийти заміж за хлопця, якого вона ніколи не зустрічала. Це виклик.

Це різниця між надією та оптимізмом. Оптимізм говорить: «Ой, завтра зійде сонце» — коли сонце не завжди з'явиться завтра. Надія реалістична. Надія стикається з проблемами. Надія каже: «Так, це погано. Це справді погано. Але я все ще маю надію». Оптимізм психологічний; надія теологічна. Надія не заперечує і не каже: «О, все чудово». Все не чудово. Надія каже: «Але я все ще маю надію». Надія реалістична.

Крок 6: Розробіть план.

Після того, як ви виконали ці перші п'ять кроків, шосте, що ви робите разом зі своєю командою, – це розробляєте план. План Еліезера висвітлюється в Буття 24:10-14.

Розбийте план на кроки. Поміркуйте над прогресом. Як ви їсте слона? Один укус за раз. Як ми досягаємо всього світу для Христа? Крок за кроком.

Тепер Елізер розробляє простий план. Це добре продумано; насправді це шедевр. Ось план Еліезера щодо його мети з Буття 24:

«Еліезер узяв десять верблюдів свого пана і пішов, забравши з собою всілякі блага свого пана». Це подарунки.

«І він вирушив у довгу подорож до міста, де жив Нахор». Нахор був братом Авраама. «Він наказав верблюдам стати на коліна біля криниці за містом у той час дня, коли жінки виходять брати воду». Досить розумно. Він думає: «Де жінки збираються, щоб я міг їх спостерігати?» Тож він йде до криниці та чекає до кінця дня, коли всі жінки села вийдуть по воду.

Далі він молився: «Господи, нехай станеться так, що коли я попрошу в однієї з жінок напиту, правильна скаже: «Ось, ось твій напій. Дай мені напоїти й твоїх верблюдів». І тоді нехай вона буде тією, яку ти вибрав за дружину Ісака».

А ти знаєш, що верблюд може випити десять відер води? У нього десять верблюдів. Яка жінка скаже незнайомій людині: «Ой, дай я тобі 100 відер води»? Це не "О, ось склянка води". Це займе багато роботи. Це понад і поза жертвним служінням.

Його план працює. Подивіться на наступний вірш, вірш 15: «І ще не скінчив він молитися...» Звичайно, він молиться. «Не скінчив він молитися, як Ревекка вийшла до криниці зі своїм глеком на плечі, і вона була онукою Авраамового брата Нахора».

Звичайно, Еліезер не знає, що вона онука Нахора, не знає, що вона родичка. Але Ребекка пропонує воду і йому, і його верблюдам, як Еліезер молився, щоб хтось це зробив.

Вірш 22 продовжує історію: «Коли верблюди скінчили пити, він дав їй золоту каблучку на ніс і два великі золоті браслети на зап'ястя. «Чия ти дочка?» — запитав він. — Чи має ваш батько кімнату, щоб поселити нас на ніч?

Це момент, коли ви повинні мати покроковий план. Зверніть увагу на його кроки. Крок перший: підіть на водопій, куди вночі приходять жінки. Крок другий: налаштувати тест; він шукає когось із добрим серцем. Крок третій: подаруйте їй дорогі подарунки. Крок четвертий: запитайте її про її родину. Крок п'ятий: отримати запрошення до неї додому. Крок шостий: він збирається поділитися своєю метою. Крок сьомий: поставте запитання. Він продумав цю справу.

Ось кілька питань, які вам потрібно поставити своїй команді: «Які кроки нам потрібно зробити?» Ось як ви розробляєте свій план. Запитайте щось на кшталт: «Які кроки нам потрібно зробити, щоб завоювати Христа в нашому місті, нашій країні, нашій нації? Які кроки нам потрібно зробити в молитві, в перекладі та поширенні Біблії? Які кроки в заснуванні церков? Які кроки в євангелізації?» Ще одне питання, яке ви можете запитати: «Скільки часу займе кожен із цих кроків?» Це графік. Ви встановлюєте термін.

Чому ми вибрали 2033 р. н.е. як крайній термін для завершення завдання? Це просто побачення. Це не в Біблії. Це не має есхатологічного значення. Мрія без дати, крайнього терміну — це лише бажання; нічого не станеться. Ви повинні мати крайній термін. Дедлайни створюють терміновість. Коли наближався 2000 рік, понад 2000 християнських організацій у всьому світі мали мету щодо євангелізації до 2000 року. Але ця дата прийшла і пройшла, і відтоді ні в кого не було спільної мети.

Зараз 2023 рік, тобто минуло 2023 роки з моменту народження Ісуса у 0 році. Біблія розповідає нам, що Ісус розпочав Своє служіння у віці 3 років, у 30 році нашої ери. Біблія розповідає нам, що Ісус мав служіння від трьох до трьох з половиною років. Це означає, що Христос помер на хресті у 33 році нашої ери. Ісус воскрес у 33 році нашої ери. Ісус дав Велике доручення у 33 році нашої ери. Ісус вознісся на небо у 33 році нашої ери. Ісус послав Святого Духа, щоб заснувати церкву в день П'ятидесятниці у 33 році нашої ери. Це означає, що 2033 рік — це 2000-річчя християнства. Це 2000-річчя церкви, 2000-річчя воскресіння, 2000-річчя Великого доручення.

Так чому б не використати цей рік як нашу наступну дату? Коли ви встановлюєте дедлайн, це змушує вас працювати швидше. Мета без кінця - це не мета; це просто сон. Мета - це мрія з кінцевим терміном. Давайте докладемо всіх зусиль, а все інше нехай Бог зробить.

Крок 7. Будьте терплячими та наполегливими.

Коли ми продумуємо план дій і те, що потрібно зробити протягом наступних 10 років, це може бути приголомшливим. Ми починаємо думати: «Це ж багато роботи». Ось чому більшість команд неефективні — тому що це вимагає наполегливих роздумів; це складно. Але те, що щось складне, не означає, що ви не намагаєтеся докладати зусиль. Ось чому нам потрібен сьомий крок: будьте терплячими та наполегливими.

Те, що ми намагаємося зробити, настільки масштабне, що не станеться відразу. Це вимагає часу та дисципліни. ФТТ – це десятирічний план. Люди схильні переоцінювати те, що ми можемо зробити за один рік; ми схильні недооцінювати те, що ми можемо зробити за десять років. Те, що ми робимо, — це ставити маленькі цілі та намагатися досягти їх надто швидко замість того, щоб поставити велику мету й присвятити їй усе своє життя. Ось що вам потрібно зробити: поставте велику мету для свого життя і присвятіть цій меті решту свого життя.

Елізер є прикладом великої наполегливості та терпіння. Вірш 21 показує, наскільки він терплячий у виборі правильної жінки. Він мовчки спостерігає за нею. Він хоче бути впевненим, що Господь зробив його подорож успішною. Він не імпульсивний. Він обережний, наполегливий, зосереджений. У вірші 33 під час вечері з її батьками подали вечерю, але Еліезер сказав: «Я не хочу їсти, доки не скажу тобі, чому я прийшов». Лаван сказав: «Добре, розкажи нам свою місію».

Іноді, щоб досягти своїх цілей, потрібно відкласти задоволення. Я заснував церкву Saddleback Church за сорокарічним планом. Я не сподівався зробити це за одну ніч. Я віддав своє життя, щоб розвивати цю церкву. Я присвятив сорок три роки стоянці на одному місці. Якщо у вас немає чесності, з кожним роком стає все гірше. Протягом цих сорока трьох років було багато затримок, глухих кутів, труднощів та обхідних шляхів, але коли вони трапляються, ви просто продовжуєте йти. Ви можете зробити за сорок років те, що не змогли б зробити за чотири.

В Авакума 2:3 Бог каже: "Але те, що я планую, не станеться відразу. Повільно, неухильно, певно наближається час, коли видіння сповниться. Якщо це здається повільним, не впадайте у відчай, бо це неодмінно станеться. Просто будьте терплячими! Вони не запізняться жодного дня!" (TLB).

Чому так довго? Ну, одна з причин полягає в тому, що, поки ви працюєте над своєю метою, Бог працює над вами. Бога більше цікавить те, ким ти стаєш, ніж те, що ти робиш. Отже, поки ми працюємо над ФТТ, Бог працюватиме над нами—будуватиме ваш характер, роблячи вас благочестивою жінкою чи чоловіком, роблячи вас людиною віри. Ось чому це займає так багато часу. Ви не візьмете жодних досягнень на небо. Те, що ви берете, це ви, ваш характер.

Крок 8: Залежіть від людей.

Крок восьмий такий: покладайтесь на людей. Ви повинні їм довіряти. Уся співпраця будується на довірі. Еліезер заручився підтримкою родичів — батьків, братів та інших членів сім'ї. Він зробив усе можливе, щоб налагодити співпрацю та кооперацію.

Багато хто з нас чув відоме африканське прислів'я: «Якщо хочеш йти швидко, йди сам. Але якщо хочеш йти далеко, йди з іншими». Ось що ми збираємося зробити. Ми зробимо це разом. Разом нам краще. Одна крапля дощу нічого не змінить, але мільйон крапель дощу може перетворити пустелю на сад. Сам я не можу зробити багато для світової євангелізації. Самостійно ви не зможете зробити багато, але мільйон крапель дощу змінить ситуацію.

У вашому житті є деякі речі, які ніколи не зміняться, якщо ви не залучите до них інших людей. Деякі проблеми у вашому житті ніколи не будуть вирішені, якщо ви намагатиметеся вирішити їх самотійно. Справа в тому, що в тілі Христа ми потрібні один одному. У Екклезіаста 4:12 сказано: «На одного можна напасти й перемогти, але двоє можуть стояти спиною до спини й перемогти; троє навіть краще, бо потріпний шнур не легко порвати» (TLB).

Крок 9: Зробіть інвестицію.

Нарешті ми підійшли до останнього кроку у співпраці, і це той, за який ми платимо ціну. Крок дев'ятий: зробіть інвестиції. Завжди є цінник для будь-якої мрії, будь-якої мети, будь-якого проекту. У вірші 53 сказано: «Тоді Еліезер виніс золоті та срібні прикраси та гарний одяг і віддав їх Ревеці. Він також дав дорогі подарунки її братові та її матері». Розумник — і мамі подарунки.

Для досягнення кожної мети завжди є ціна. Великі справи вимагають великих жертв. Жертва часу, грошей, енергії чи репутації. Я не можу чесно сказати вам, що це буде легко. Це не так. Це вимагатиме вашої священної честі та всього, що у вас є, щоб виконати Велике доручення та завершити завдання.

Ви повинні зробити інвестиції. Завжди є цінник. Але я також скажу вам ось що: ви не можете перевершити Бога. Все, що ви віддасте вчасно, він вчасно поверне. Усе, що ви дасте в талант, він відновить у талант. Що ви дасте грошима, він поверне грошима. Бог каже: «Ріку, давай пограємо в гру. Ти дай мені, а я дам тобі, і ми побачимо, хто виграє». І я програв цю гру протягом сорока семи років.

Переклад, розповсюдження та залучення людей до Євангелія та Біблії коштуватимуть мільярди. Донесення Доброї Новини до кожної людини на планеті коштуватиме мільярдів. Створення церков по всьому світу там, де їх немає, коштуватиме мільярди. Але гроші є. Справа лише в наступному: чи готові ми пожертвувати собою, щоб бути моделями? Не рівні дари, але однакові жертви.

Ця мета вимагатиме більше, ніж будь-що у вашому житті до цього моменту. Питання в тому, чи варта ця справа витрат?

Чи варта справа?

Якщо ви знаєте щось важливіше, довготриваліше, більш значуще на вічність, ніж приводити людей до Ісуса, розвивати їх до зрілості, навчати їх для служіння, відправляти їх на місію на славу Божу, я запрошую вас сказати мені. Тому що я давно, шістнадцятирічний юнак, вирішив, що не буду марнувати життя.

Немає нічого важливішого, ніж відправити Божий народ на небо. Якщо ви бажаєте Божого благословення у своєму житті, якщо ви бажаєте Божої сили у своєму житті, якщо ви бажаєте Божого помазання у своєму житті, ви повинні дбати про те, про що Бог піклується найбільше. І найбільше він дбає про те, щоб його втрачені діти були знайдені.

На хресті з розпростертими руками і проколеними цвяхами руками Ісус сказав: «Я люблю тебе так сильно. Я люблю тебе так сильно, що боляче. Я краще помру, ніж житиму без тебе». Це те, що світ повинен знати. Тому ми повинні співпрацювати. Тому ми повинні працювати разом.

ТИ БУДЕШ?

Приєднуйтеся до коаліції тисяч віруючих, церков, деномінацій та організацій, які збираються разом для виконання Великого доручення. Завершення Завдання є закликом мобілізувати всю Христову Церкву, виконувати всі заповіді Христа, з усіма людьми, у всіх місцях, використовуючи всі Божі дари, все для Божої слави до 2033 року, до 2000-річчя вказівок, даних нам Ісусом.

Дізнайтеся більше та почніть роботу на FinishingtheTask.com.